

בש"פ 4417/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4417/19

לפני: כבוד השופט ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"א בתמוז התשע"ט (14.07.19)

בשם המבקשת:

בשם המשיב:

מתורגמן בית המשפט:

עו"ד רוני זלושינסקי
עו"ד נאייזחאלקה
עבדאללה עבדאל רחמן

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 7.7.2019 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 18-10-12238-12 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. בהתמצית יאמר כי כתוב האישום שהוגש נגד המשיב מיחס לו ביצוע עבירות בגין חמורות תוך איום בנשך קר, לרבות אינוס, מעשה סדום ומעשי מגונים באישה שפגש באקראי. המעשים בוצעו בשנת 2007 והמשיב אותר מבצע בשנת 2018 בעקבות הוספה DNA שלו למגר h-DNA, שנעוצר כשויה שלא כדין בישראל.

בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

עמוד 1

2. בהחלטה מיום 1.11.2018 שבסוגرتה דחה בית המשפט טענת התישנות שבפי הנאשם, קבע בית המשפט כיימות ראיות לכואורה הთומכות באישומים המិוחסים למשיב ומילא קיימת עילת מעצר. כן הפנה למסוכנותו של הנאשם, ולחשש מהימლות מהדין בהיות הנאשם תושב הארץ.

משחליו תשעה חדשים ומשפטו של הנאשם טרם הстал, וצוין כי למעשה טרם הстал ועל כך בהמשך, הגישה המבקשה את הבקשה דין. יעיר כי אף במסגרת ההליך העיקרי העלה הנאשם טענת התישנות, שנדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 27.2.2019 תוך שנאמר כי נימוקי ההחלטה יפורטו בפוא העת בהכרעת הדיון.

למען שלמות התמונה וצוין, כי לנוכח התבטאותו של הנאשם במהלך ישיבה שהתקיימה ביום 29.5.2019 נعتר בית המשפט לבקשת המבקשה להפנותו לבדיקה פסיכיאטרית. חוות דעת פסיכיאטרית שנייתה ביום 26.6.2019 הוצאה לפניה על ידי בא-כוח המבקשה, ונקבע בה כי הנאשם היה אחראי למשעו בעת ביצוע המעשים המិוחסים לו וכי הוא כשיר לעמוד דין.

3. לטענת המבקשה, הסיבה לכך שמשפטו של הנאשם טרם הстал, מקורה בהתנהלות הנאשם אל מול סניגורי מהסניגוריה הציבורית; הנאשם אינו משפט עימם פעולה, ואף טען כי אינו מעוניין כלל להיות מיוצג. לאחרונה ביקש סניגורו לשחרר מייצוג הנאשם לנוכח עדותו של הנאשם, אולם בית המשפט החליט שלא להענות לבקשת כל עוד אין למשיב יצוג אחר. נכון להיום התקיים קבוע לשני מועדי הוכחות במהלך חודש אוקטובר השנה זו. אשר למסוכנותו, מפנה בא-כוח המבקשה לכתב האישום שבו מתואר אונס אכזרי ועבירות בגין שביצוע הנאשם בעבורת אורח שפנס באקראי, תוך איומים והצמדת ابن לרأسו, ושכתוצאה ממשעו נגרמו חבלות בגופה של המתלוונת. עוד מוסיף בא-כוח המבקשה כי המסוכנות נלמדת גם מעברו הפלילי של הנאשם שלחוותו שתי הרשעות קודמות מהתקופה שבה היה קטין – עבירות של מעשה סתום בכוח ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ועבירות רכוש ואלימות, שבגינן ריצה עונשי מאסר.

בא-כוח הנאשם מצדיו טוען כי אין לבוא בטרוניה עם הנאשם על התמשות ההליכים, שכן וכך אירע בمرة רבבה משום הצורך להידרש לטענות משפטיות בשלב המקדמי ובראשן חוות התישנות. עם זאת אישר בא-כוח הנאשם בהגנותו כי אין טענה כלשהי המופנית כלפי המבקשה בהקשר לקבע התנחות ההליך. לעניין מסוכנותו של העורר וקיים של עילת מעצר לא טען בא-כוח הנאשם דבר, וטוב שכך. עם זאת הפנה לפרוטוקול הדיון האחרון, מיום 1.7.2019, שאז נקבע התקיק לשמעית הוכחות ושבמהלכו ביקש בא-כוח הנאשם לשחרר מייצוגו מההמשיב הודיע שאין מעוניין ביצוג; ואולם כאמור בית המשפט קבע כי ככל עוד אין למשיב סניגור אחר, לא ניתן לשחרר את סניגורו מהייצוג; ומשך התקציב הסניגור גם לדין היום.

4. לאחר שענייתי בכתביהם ושמעתי את טיעוני בא-כוח הצדדים, אני רואה לנכון לקבל את ההחלטה ולהאריך את המעצר בתשעים ימים מבוקש. כך, בראש ובראשונה, משום המסוכנות היתריה הנש��ת מהמשיב בהינתן עבירות המין החמורים המិוחסות לו; מה גם של הנאשם הרשעה בעבירה מסווג דומה בעברו, שבגינה ריצה מאסר לתקופה לא מבוטלת שלא הרתיעו. מתווסף לכך החשש להימלטות הנאשם מאיימת הדיון, בהיותו תושב הארץ שנכנס לישראל שלא כדין.

באשר לקבע התקדמות ההליך העיקרי, יאמר כי מהשתלשלות האירועים נראה כי העיכובים בהליך והעובדה

שהמפטע טרם החל נעצרים בעיקרם בהתנהלות המשיב אל מול סניגוריו, כתענת בא-כח המבוקשת. עתה דומה כי ההליך "התנייע", ישיבות הוכחות קבועות לחודש אוקטובר הקרוב, ויש לקוות שהמשיב ישתף פעולה עם סניגוריו ועם ההליך.

המוצאה כאמור היא שהבקשה מתقبلת.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ט (14.7.2019).

שופטת